

ADVIES VAN DE BEZWAARSCHRIFTENADVIESCOMMISSIE

Aan:	Belastingdienst/ Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen
Betreft:	het bezwaarschrift van [REDACTED] [REDACTED]
Primair besluit:	1 mei 2021
Ontvangst bezwaarschrift B/T:	30 juni 2021
Hoorzitting:	4 mei 2022
Overgedragen aan UHT:	19 mei 2022

Onderwerp van advies

Het door [REDACTED] (hierna: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift is gericht tegen de door Belastingdienst/Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen (hierna: UHT) genomen beschikking van 1 mei 2021 (CAP/UCF/21/093 UHT), strekkende tot de mededeling dat UHT na een lichte toets voorlopig geen reden ziet om €30.000,- te betalen.

Procesverloop

Op 24 juli 2020 heeft belanghebbende zich telefonisch bij UHT gemeld in het kader van een herbeoordeling van kinderopvangtoeslag (hierna: KOT).

Bij beschikking van 1 mei 2021 heeft UHT aan belanghebbende medegedeeld dat zij op basis van de uitgevoerde lichte toets nog geen reden ziet om haar € 30.000,- te betalen.

Bij ongedateerde brief, door UHT op 30 juni 2021 ontvangen, heeft belanghebbende bezwaar gemaakt tegen het besluit van 1 mei 2021.

Op 6 oktober 2021 heeft UHT een schriftelijke reactie ingediend.

Op 4 mei 2022 heeft een hoorzitting plaatsgevonden in aanwezigheid van partijen.

In haar vergadering van 11 mei 2022 heeft de Commissie, bestaande uit [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] en [REDACTED] het bezwaarschrift behandeld.

Gronden van bezwaar

De gronden van bezwaar luiden – samengevat – als volgt.

Belanghebbende is het niet eens met de beschikking, omdat zij aan alle eisen voldoet.
Belanghebbende:

- heeft wel KOT aangevraagd;
- voldeed aan alle voorwaarden;
- volgde geen opleiding; en
- maakte wel gebruik van kinderopvang.

Omdat belanghebbende voldoet aan alle voorwaarden, meent zij dat er moet worden overgegaan tot uitbetaling van de tegemoetkoming van €30.000,-.

Ter zitting heeft gemachtigde nader toegelicht dat de gronden van bezwaar zo breed zijn geformuleerd, omdat dit bij de afwijzingsgronden in de bestreden beschikking eveneens het geval is. Voorts heeft gemachtigde aangeboden om de in het verleden bij belanghebbende opgevraagde bescheiden alsnog over te leggen, hetgeen in het kader van de integrale beoordeling plaats zal kunnen vinden.

Verweer

UHT stelt – samengevat – het volgende.

UHT merkt op dat de afwijzingsgronden in de primaire beschikking ruim zijn geformuleerd, maar dat onderhavige bezwaarprocedure bij uitstek de ruimte biedt om op de concrete situatie van belanghebbende in te gaan. Derhalve heeft UHT onder de feiten de volgende omstandigheden weergegeven die van belang waren voor de lichte toets.

Over toeslagjaar 2005 is de KOT op nihil gesteld omdat belanghebbende de definitieve opgaaf KOT 2005 niet, althans niet op tijd heeft verstrekt. Bij beschikking van 15 mei 2009 is de KOT over 2005 definitief vastgesteld op €14.157,-.

De KOT over toeslagjaar 2006 is op 6 januari 2007 nihil gesteld. Nadat belanghebbende per brief had laten weten het niet eens te zijn met de terugvordering, heeft de Belastingdienst navraag gedaan bij de opgegeven kinderopvangorganisatie. Hieruit bleek dat belanghebbende sinds 2005 geen kinderopvang meer afnam. Belanghebbende heeft hierop bezwaar gemaakt, maar kon dit richting de Belastingdienst niet bewijzen. Evenmin zou belanghebbende om een betalingsregeling hebben verzocht.

De KOT over 2007 is nihil gesteld omdat voor geheel 2007 de jaaropgaves en facturen ontbraken. Ondanks herhaaldelijk verzoek, heeft belanghebbende deze niet toegezonden.

De KOT over toeslagjaren 2008 en 2009 is nihil gesteld omdat belanghebbende ondanks herhaaldelijk verzoek geen informatie heeft verstrekt met betrekking tot de daadwerkelijke gemaakte kosten van opvang.

De KOT over 2010 is eerst automatisch gecontinueerd, gebaseerd op de gegevens van het voorgaande jaar. Nadat belanghebbende de KOT op 12 juli 2010 heeft stopgezet, is deze op 18 september 2012 nihil gesteld. Belanghebbende heeft in 2014 bezwaar gemaakt tegen de hoogte van de hieruit volgende terugvordering. De Belastingdienst heeft dit bezwaar aangemerkt als een verzoek om toelichting, en de opbouw van de teruggevorderde bedragen bij brief van 27 juni 2014 uiteengezet.

Op grond van voorgaande feiten, concludeert UHT dat er op basis van het beschikbare dossier (op dit moment) geen aanknopingspunten zijn om aan te nemen dat

belanghebbende gedupeerd is geraakt door toedoen van de Belastingdienst. Ter zitting heeft UHT toegelicht dat dit het geval is gezien de aan de orde zijnde afwijzingsgrond: het feit dat de toeslagjaren nihil zijn gesteld vanwege het steeds niet aanleveren van informatie door belanghebbende.

Toepasselijke wet- en regelgeving

- Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb);
- Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: Awir);
- Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken (hierna: Compensatieregeling), gedateerd 28 augustus 2020, Staatscourant 7 september 2020, 45904;
- Besluit proceskosten bestuursrecht van 22 december 1993 (hierna: Besluit proceskosten);
- Besluit forfaitair bedrag en verruiming compensatieregeling (Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag), Staatscourant 19 maart 2021, 14691 (hierna: Catshuisregeling);
- Besluit uitbreiding Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag, Staatscourant 1 juni 2021, nr. 28304 (hierna: tweede Catshuisregeling);
- Subsidieregeling pakket rechtsbijstand herstelregelingen kinderopvangtoeslag, Staatscourant 1 maart 2021, 10248 (hierna: Subsidieregeling).

Ontvankelijkheid

UHT stelt in de schriftelijke reactie dat het bezwaarschrift niet tijdig is ingediend, en voor het overige voldoet aan de daaraan te stellen eisen. UHT acht het bezwaarschrift ontvankelijk en ook de Commissie adviseert UHT om het bezwaarschrift in behandeling te nemen.

Overwegingen ten aanzien van de bezwaren en het bestreden besluit

De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of UHT terecht en op goede gronden is gekomen tot haar beslissing om het verzoek van bezwaarde om compensatie of tegemoetkoming vooralsnog af te wijzen.

In het kader van de hersteloperatie kinderopvangtoeslag heeft het kabinet eind 2020 aanvullende maatregelen genomen met als doel ouders sneller recht te kunnen doen. Eén van die maatregelen betreft het uitkeren van een forfaitair bedrag van € 30.000 aan alle gedupeerde ouders die een verzoek voor herstel hebben ingediend, indien het verzoek wordt gehonoreerd.

Vooruitlopend op de vaststelling van wetgeving is het Besluit forfaitair bedrag en verruiming compensatieregeling (Catshuisregeling Kinderopvangtoeslag) tot stand gekomen (besluit van 18 maart 2021, Staatscourant 2021.14691, gewijzigd bij besluit van 31 mei 2021, Staatscourant 2021.28304). Op grond van de Catshuisregeling komen ouders die bij de Belastingdienst/Toeslagen een verzoek hebben ingediend of nog gaan indienen voor compensatie of tegemoetkoming op grond van (een van) de herstelregelingen in aanmerking voor een forfaitair bedrag van € 30.000,- als zij in enig jaar voldoen aan de in de desbetreffende herstelregeling genoemde voorwaarden (artikel 2.1 Catshuisregeling).

Voor het beoordelen van de vraag of een ouder in aanmerking komt voor toekenning van het bedrag van € 30.000,- is voorzien in het uitvoeren van een zogenaamde lichte toets. Na deze lichte toets volgt een integrale beoordeling op grond van de herstelregelingen.

Zoals uiteen is gezet in paragraaf 2.1 en 2.2 van de Catshuisregeling voorziet die regeling in een forfaitaire uitkering aan gedupeerde ouders. Deze uitkering is bedoeld voor ouders die een verzoek hebben ingediend of gaan indienen voor compensatie of tegemoetkoming op grond van een van de volgende regelingen:

- de artikelen 49 (hardheidsregeling), 49b (compensatieregeling) en 49c (O/GS tegemoetkomingsregeling) van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir);
- de herzieningsmogelijkheid in het kader van herstel kinderopvangtoeslag, bedoeld in de onderdelen 2.1 en 3.1 van het Verzamelbesluit Toeslagen; en
- het Besluit Compensatieregeling CAF 11 en vergelijkbare (CAF-)zaken (hierna: de herstelregelingen).

Het geschil spitst zich toe op de vraag of UHT de lichte toets in de specifieke situatie van belanghebbende zorgvuldig en conform de toepasselijke regelgeving heeft uitgevoerd.

Motiveringsbeginsel

De Commissie constateert dat het bestreden besluit geen motivering bevat die ziet op de situatie van belanghebbende en dat evenmin uit de schriftelijke reactie of het verklaarde ter zitting volgt waarom het verzoek van belanghebbende in het kader van de lichte toets voorlopig is afgewezen.

De terugvorderingen van belanghebbende zijn steeds terug te voeren op het niet verstrekken van benodigde documentatie. Dit is ter zitting als zodanig ook als grondslag voor de voorlopige afwijzing door UHT genoemd. Uit het dossier behorend bij de schriftelijke reactie volgt echter dat belanghebbende tweemaal in bezwaar is gegaan. Dat één van deze bezwaren door de Belastingdienst als verzoek om uitleg is aangemerkt doet hieraan niet af. De stelling van UHT dat belanghebbende steeds heeft nagelaten voldoende documentatie aan te leveren, is derhalve niet geheel te volgen.

De Commissie stelt vast dat de afwijzingsbeschikking daarmee in strijd met het motiveringsbeginsel tot stand is gekomen.

Gezien het voorgaande adviseert de Commissie UHT om het bezwaar van belanghebbende gegrond te verklaren, de zaak van belanghebbende als urgent aan te merken en de integrale toets zo spoedig mogelijk en met voorrang doorgang te laten vinden.

Proceskostenvergoeding

Voor de kosten van de rechtsbijstand in deze bezwaarprocedure heeft belanghebbende, nu de Commissie het bezwaar gedeeltelijk gegrond acht, recht op een forfaitaire vergoeding. De Commissie adviseert de UHT derhalve om één procespunt toe te kennen voor de bijstand ter zitting, met een wegingsfactor 2 tegen het hoogste tarief.

Samenvatting en advies

Samenvattend concludeert de Commissie dat UHT blijkens alle ter zake overgelegde stukken een onvoldoende zorgvuldig onderzoek heeft uitgevoerd in het kader van de lichte toets en adviseert de Commissie UHT:

- om de integrale toets van belanghebbende als urgent aan te merken en het ertoe te leiden dat deze zo spoedig mogelijk en met voorrang plaatsvindt;
- een proceskostenvergoeding toe te kennen van één procespunt met een wegingsfactor twee, tegen het hoogste tarief per procespunt.

De secretaris,

De voorzitter,

